

lade udkomme en almindelig Lov desangaaende Ministeriet har ikke anseet dette for tilraadeligt. Der som der bevilsligen gjøres Skade paa de Bedkommendes Eiendom, maa Sagen kunne afgjøres ad Rettens Vej; og det synes slet ikke at stemme med de private Forholds Natur, at Ministeriet skulde have en Bemyndigelse til at afgjøre slike Spørgsmaal, om Optagningen af Stene eller Sligt kunde gjøre Skade for den private Mand's Eiendom, og at afgjøre, fra hvilket Terrain eller Areal de Bedkommende skulde være udelukkede. Det var en for stor Indgriben i de private Forhold, og det gaar naturligtvis ingenlunde an til Almindelighed at forbyde paa Sandveier at optage Stene og Sand. Dette er en Næringsvei for Mangfoldige, hvis Udøvelse det vilde være urimeligt at forbyde der, hvor det ingen Skade gjør. Man maa i det Hele, mener jeg, være forsigtig med at afgjøre slike Forhold ad administrativt Vej, og man har derfor indskrænket sig til et Forbud med Hensyn til enkelte betydelige offentlige Anlæg.

Formanden: Med Hensyn til Omdeelingen af dette Lovudkast gjælder, hvad jeg har anført ved de tidligere forelagte Lovudkast.

Indenrigsministeren vil endelig forelægge Udcast til Lov om en Forlængelse af Tidsfristerne i § 1 af Loven af 20 August 1853 angaaende nye Bandalæg i Kjøbenhavn og i § 1 af Loven af samme Dato om Afstaaelsen af Grunde til Bando og Gasanlæg, samt Kloakindretninger i Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder. Den høitærede Minister har Ordet.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at forelægge et Udcast til Lov om den Gjenstand som den høitagtede Formand i dette Dieblik angav. Det vil være i det høitagtede Things Grindring, at der blev indrømmet Kjøbenhavns Commune ved Lov, at den maatte afløse de gamle Bandalæg med nye, saa at Grundeierne skulde være undergivne en Tvang i saa Henseende overfor Communen, og lige

ledes, at Communen maatte faae exproprieret de forskellige Arealer, som behøvedes til disse nye Indretninger. Dengang forlangte Communen kun 3 Aar til at gennemføre Arbejderne i; imidlertid er den større Deel af denne Tid allerede hengaaet, uden at der endnu er begyndt derpaa, og det vil vel ikke være synnerligt mere end begyndt ved Udløbet af hiin Tidsfrist. Communen har nu andraget paa, at Fristen maatte forlænges i andre 3 Aar, og har bemærket, at det var nødvendigt strax medens denne Rigsdag er samlet, at faae denne Forlængelse bevilget ved Lov; thi man skulde nu i Forsommeren skride til at afflutte Contracter med Entreprenøerne, men disse Contracter kunde man ikke afflutte, naar man ikke var sikker paa de Rettigheder, som ere hjemlede ved hine Love, og som hvis længere Varighed der nu anholdes. Endskjøndt Communen har vidst dette meget længe, er Andragendet først i disse Dage kommet Indenrigsministeriet tilhænde, og kun ved ganske extraordinaært at fremme det, har det været muligt at forelægge Lovudkastet idag. Dette Udcast er iøvrigt ogsaa af den Bessaffenhed, at det vilde være meget uheldigt, hvis det ikke skulde kunne gaae igjennem begge Thing i denne Session, og jeg troer ogsaa, at Sagen efter Motiverne foreligger saa klar, at Forlængelsen af Fristen ikke kan nægtes, eftersom Forholdene nu eensgang ere, og jeg maa antage, at det høitagtede Thing uden noget Udvalgs Medsættelse maa kunne bestemme sig for dette Lovudkast.

Formanden: Om dette Lovudkast gjælder, med Hensyn til dets Omdeeling til Dhr. Medlemmer, det Samme, som jeg har anført om de tidligere idag forelagte.

Hvad disse 4 Lovudkast angaaer, vil det i et senere Møde være at afgjøre, hvorledes de skulde behandles.

Efter Dagsordenen bliver derefter at foretage Fortsættelse af første Behandling af Sagen angaaende Statsrevisionens med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaarene 1851—52 afgivne Ber